

Asia C-654/23**Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 98 artiklan 1 kohdan mukainen
ennakkoratkaisupyynnön tiivistelmä****Jättämispäivä:**

2.11.2023

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin:

Curtea de Apel București (Romania)

Ennakkoratkaisupyynnön esittämistä koskevan päätöksen tekemispäivä:

20.3.2023

Valittaja:

Inteligo Media SA

Vastapuoli:Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu
Caracter Personal (ANSPDCP)**Pääasian kohde**

Valitukset yksityisoikeudellisesta ratkaisusta, jolla hyväksyttiin osittain valittajan valitus vastapuolen laatimasta pöytäkirjasta, jolla todettiin valittajan syyllistyneen hallinnolliseen rikkomukseen ja jonka perusteella valittajalle määrättiin rahamääräinen hallinnollinen seuraamus luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta annetun asetuksen (EU) 2016/679 eräiden säännösten rikkomisesta.

Ennakkoratkaisupyynnön kohde ja oikeudellinen perusta

SEUT 267 artiklan ja Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 19 artiklan 3 kohdan b alakohdan perusteella pyydetään tulkitsemaan henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla 12.7.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/58/EY 13 artiklan 1 ja 2 kohtaa sekä 15 artiklan 2 kohtaa, tietoyhteiskunnan palveluja, erityisesti sähköistä kaupankäyntiä, sisämarkkinoilla koskevista tietyistä oikeudellisista näkökohdista 8.6.2000

annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/31/EY 2 artiklan f alakohdasta sekä asetuksen (EU) 2016/679 6 artiklan 1 kohdan a–f alakohdasta, 83 artiklan 2 kohtaa ja 95 artiklaa.

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Jos suurelle yleisölle, joka ei ole alan asiantuntija, Romaniassa päivittäin tapahtuvista lainsäädäntömuutoksista tiedottavan verkkolehtijulkaisun julkaisija saa käyttäjän sähköpostiosoitteen, kun tämä luo maksutta käyttäjätilin, joka antaa hänelle oikeuden i) käyttää maksutta tiettyä määrää muita kyseisen julkaisun artikkeleita, ii) saada sähköpostitse päivittäin tiedotteen, joka sisältää yhteenvedon julkaisun artikkeleissa käsitellyistä lainsäädäntöuutisista ja hyperlinkkejä kyseisiin artikkeleihin, ja iii) saada maksua vastaan käyttöönsä julkaisun muita ja/tai laajempia artikkeleita ja analyyskejä kuin ne, jotka tarjotaan päivittäisten maksuttomien tiedotteiden kautta:

a) Onko verkkolehtijulkaisun julkaisija saanut kyseisen sähköpostiosoitteen henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla 12.7.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/58/EY (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi, jäljempänä direktiivi 2002/58/EY) 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua ”tuotteen tai palvelujen myynnin yhteydessä”?

b) Onko se, että lehden julkaisija välittää kohdassa ii) kuvatun tyyppisiä tietoja, direktiivin 2002/58/EY 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua ”vastaavien tuotteidensa ja palvelujensa suoramarkkinointia”?

2) Jos kysymyksen 1 kohtiin a ja b vastataan myöntävästi, mitä asetuksen (EU) 2016/679 6 artiklan 1 kohdan a–f alakohdassa säädettyistä edellytyksistä on tulkittava siten, että niitä sovelletaan, kun julkaisija käyttää käyttäjän sähköpostiosoitetta kysymyksen 1 kohdassa ii) kuvatun tyyppisen päivittäisen tiedotteen lähettämiseen direktiivin 2002/58/EY 13 artiklan 2 kohdassa säädettyjen vaatimusten mukaisesti?

3) Onko direktiivin 2002/58/EY 13 artiklan 1 ja 2 kohtaa tulkittava siten, että ne ovat esteenä sellaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jossa käytetään tietoyhteiskunnan palveluja, erityisesti sähköistä kaupankäyntiä, sisämarkkinoilla koskevista tietyistä oikeudellisista näkökohdista 8.6.2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/31/EY (direktiivi sähköisestä kaupankäynnistä, jäljempänä direktiivi 2000/31/EY) 2 artiklan f alakohdassa olevaa ilmaisua ”kaupallinen viestintä” direktiivissä 2002/58/EY olevan ilmaisun ”suoramarkkinointi” sijasta? Jos vastaus on kieltävä, ovatko kysymyksen 1 kohdassa ii) kuvatun kaltaiset tiedotteet direktiivin 2000/31/EY 2 artiklan f alakohdassa tarkoitettua ”kaupallista viestintää”?

4) Jos kysymyksen 1 kohtiin a ja b vastataan kieltävästi:

a) Onko kysymyksen 1 kohdassa ii) kuvatus tyyppisten päivittäisten tiedotteiden lähettäminen sähköpostitse direktiivin 2002/58/EY 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua ”sähköpostin käyttöä suoramarkkinointitarkoituksiin”?

b) Onko asetuksen (EU) 2016/679 95 artiklaa yhdessä direktiivin 2002/58/EY 15 artiklan 2 kohdan kanssa tulkittava siten, että direktiivin 2002/58/EY 13 artiklan 1 kohdan mukaisten käyttäjän suostumuksen saamista koskevien edellytysten noudattamatta jättäminen johtaa asetuksen (EU) 2016/679 83 artiklan mukaisiin seuraamuksiin vai direktiivin 2002/58/EY täytäntöönpanosäädökseen, jossa säädetään erityisistä seuraamuksista, sisältyvien kansallisen lainsäädännön säännösten mukaisiin seuraamuksiin?

5) Onko asetuksen (EU) 2016/679 83 artiklan 2 kohtaa tulkittava siten, että valvontaviranomaisen, joka tekee päätöksen hallinnollisen seuraamusmaksun määräämisestä sekä päätöksen hallinnollisen seuraamusmaksun määrästä kussakin yksittäistapauksessa, on analysoitava ja selvitettävä hallinnollista seuraamusta koskevassa asiakirjassa kunkin a–k alakohdassa säädetyn perusteen vaikutus seuraamusmaksun määräämisestä koskevaan päätökseen ja seuraamusmaksun määrää koskevaan päätökseen?

Unionin oikeussäännöt, joihin viitataan

Henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla 12.7.2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/58/EY (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi), sellaisena kuin se on muutettuna ja täydennettynä (jäljempänä direktiivi 2002/58/EY), johdanto-osan 10, 17 ja 41 perustelukappale sekä 1 artiklan 1 ja 2 kohta ja 2 artiklan d ja f alakohta, 13 artiklan 1–3 kohta (1 kohdassa säädetään velvollisuudesta hankkia tilaajien suostumus sähköpostin käyttämiseen markkinointitarkoituksiin ja 2 kohdassa säädetään edellytyksistä, joiden mukaisesti luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, joka on saanut asiakkailtaan heidän sähköpostiinsa liittyviä yhteystietoja tuotteen tai palvelujen myynnin yhteydessä, voi käyttää kyseisiä sähköisiä yhteystietoja omien vastaavien tuotteidensa ja palvelujensa suoramarkkinointiin), 15 artiklan 2 kohta

Tietoyhteiskunnan palveluja, erityisesti sähköistä kaupankäyntiä, sisämarkkinoilla koskevista tietyistä oikeudellisista näkökohdista 8.6.2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/31/EY (direktiivi sähköisestä kaupankäynnistä) (jäljempänä direktiivi 2000/31/EY), johdanto-osan 18 perustelukappale ja 2 artiklan f alakohta (jossa määritellään kaupallisen viestinnän käsite)

Teknisiä määräyksiä ja tietoyhteiskunnan palveluja koskevia määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä 9.9.2015 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/1535 (jäljempänä direktiivi 2015/1535), 1 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta

Yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta sekä direktiivin 95/46/EY kumoamisesta 27.4.2016 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/679 (jäljempänä yleinen tietosuoja-asetus), johdanto-osan 47, 70 ja 173 perustelukappale, 5 artiklan 1 kohdan a alakohhta, 6 artikla, 7 artiklan 1, 2 ja 4 kohta, 83 artikla, 94 artiklan 1 ja 2 kohta sekä 95 artikla

Euroopan unionin tuomioistuimen (jäljempänä unionin tuomioistuin) oikeuskäytäntö, erityisesti tuomio 12.2.2008, *Kempter* (C-2/06, EU:C:2008:78, 41 kohta), tuomio 18.7.2013, *Consiglio nazionale dei geologi ja Autorità garante della concorrenza e del mercato* (C-136/12, EU:C:2013:489, 28 kohta), tuomio 6.10.2021, *Consorzio Italian Management ja Catania Multiservizi* (C-561/19, EU:C:2021:799, 66 kohta), tuomio 6.10.1982, *CILFIT v. Ministero della Sanità* (283/81, EU:C:1982:335, 16 ja 17 kohta) ja tuomio 25.11.2021, *StWL Städtische Werke Lauf a. d. Pegnitz* (C-102/20, EU:C:2021:954)

Kansalliset oikeussäännöt, joihin viitataan

Henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla annettu laki nro 506/2004 (Legea nr. 506/2004 privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul comunicațiilor electronice):

- 1 §:n 2 momentti, jonka mukaan tätä lakia ”sovelletaan henkilötietojen käsittelyyn, joka liittyy sähköisten viestintäpalvelujen tarjoamiseen yleisölle yleisten sähköisten viestintäverkkojen avulla —”, ja 3 momentti;
- 2 §:n 1 ja 2 momentti;
- 12 §:n 1, 2 ja 4 momentti, joiden mukaan ”kaupallinen viestintä – – sähköpostitse tai muiden yleiseen käyttöön tarkoitettujen sähköisten viestintäpalvelujen avulla on kielletty, ellei kyseessä oleva tilaaja tai käyttäjä ole antanut etukäteen nimenomaista suostumustaan tällaisen viestinnän vastaanottamiseen” (1 momentti); ”jos luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö saa asiakkaan sähköpostiosoitteen suoraan myydessään tuotteen tai palvelun kyseiselle asiakkaalle, – – tämä luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö voi käyttää kyseistä osoitetta kaupalliseen viestintään, joka liittyy samankaltaisiin tuotteisiin tai palveluihin, joita kyseinen henkilö markkinoi, edellyttäen, että asiakkaalle annetaan selkeä ja nimenomainen mahdollisuus kieltäytyä tällaisesta käytöstä yksinkertaisella ja maksuttomalla tavalla sekä sähköpostiosoitteen saamisen yhteydessä että jokaisen viestin yhteydessä, jos asiakas ei ole alun perin kieltäytynyt tällaisesta viestinnästä” (2 momentti); ”1 ja 3 momentin säännöksiä sovelletaan myös tilaajiin, jotka ovat oikeushenkilöitä” (4 momentti);
- 13 §:n 1, 2 ja 5 momentti, joissa säädetään edellä mainitun 12 §:n rikkomisen hallinnollisista seuraamuksista;

- 15 §, jossa säädetään, että tällä lailla saatetaan direktiivi 2002/58/EY osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Sähköisestä kaupankäynnistä annettu laki nro 365/2002 (Legea nr. 365/2002 privind comerțul electronic):

- 1 §:n 8 momentti, jossa määritellään, että ”kaupallisella viestinnällä” tarkoitetaan ”kaikenlaista viestintää, jonka tarkoituksena on suoraan tai välillisesti edistää elinkeinonharjoittajan tai säännellyn ammatin harjoittajan – – tuotteiden tai palvelujen myyntiä tai julkista kuvaa – –”;

- 32 §, jossa säädetään, että lailla nro 365/2002 saatetaan direktiivi 2000/31/EY osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Yhteenveto tosiseikoista ja pääasian menettelystä

- 1 Inteligo Media SA (jäljempänä Inteligo Media) julkaisee verkkolehtijulkaisua avocatnet.ro, jossa tiedotetaan suurelle yleisölle Romanian lainsäädännön päivittäisistä muutoksista.
- 2 Verkkojulkaisun kävijät voivat tutustua maksutta ja ilman lisätoimia julkaisun asettamaan enimmäismäärään artikkeleita (pääasian tosiseikkojen tapahtumai- aikana 6 artikkelia)
- 3 Vuonna 2018 Inteligo Media otti käyttöön maksullisen tilausjärjestelmän nimeltä ”Serviciu Premium” (jäljempänä Premium-palvelu). Se oli tarkoitettu käyttäjille, jotka 6 artikkelin enimmäisrajan saavutettuaan halusivat lukea lisää verkkojulkaisun artikkeleita.
- 4 Premium-palvelun tilaus edellytti, että käyttäjä loi ensin ilmaisen käyttäjätilin alustalle. Käyttäjätilin luominen merkitsi sitä, että käyttäjä hyväksyi Inteligo Median Premium -palvelun tarjoamista koskevat sopimusehdot.
- 5 Tilaamalla Premium-palvelun käyttäjä sai oikeuden katsella maksutta tietyn määrän enemmän julkaisun sisältöä ja saada päivittäin sähköpostitse tiedotteen nimeltä ”Personal Update” (jäljempänä Personal Update -tiedote) (paitsi jos hän kieltäytyi tästä palvelusta) sekä maksua vastaan ja valinnaisesti pääsyn kaikkiin julkaisun artikkeleihin ja sähköpostitse sarjan päivittäisiä tiedotteita nimeltä ”Sinteze Informative”.
- 6 Päivittäinen Personal Update -tiedote sisälsi lähinnä yksityiskohtia edellisen päivän lainsäädännöllisistä uutisista ja hyperlinkkejä asiaa koskeviin julkaisun artikkeleihin.
- 7 Jotta käyttäjät voisivat antaessaan sähköpostiosoitteensa kieltäytyä vastaanottamasta päivittäistä henkilökohtaista tiedotetta sähköpostitse, tilin luomislomakkeessa oli kenttä ”En halua vastaanottaa päivittäistä Personal Update

- tiedotetta eli tiedotetta, jonka avocatnet.ro lähettää päivittäin maksutta sähköpostitse”, joka kyseisten käyttäjien oli rastitettava. Lisäksi käyttäjät, jotka eivät enää halunneet saada Personal Update -tiedotteita, saattoivat kunkin tiedotteen yhteydessä valita vaihtoehdon Dezabonare (Tilauksen peruuttaminen).
- 8 Käyttäjille, jotka loivat alustalle tilin muita tarkoituksia kuin maksuttoman Premium-palvelun tilaamista ja lisäsisällön käyttämistä varten, Personal Update -tiedotteeseen liittyvä kenttä oli ohjelmoitu olemaan näkymättä, eikä päivittäisiä Personal Update -tiedotteita lähetetty näille käyttäjryhmille.
 - 9 Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal (henkilötietojen käsittelyä valvova kansallinen viranomainen, Romania; jäljempänä valvontaviranomainen) laati 26.9.2019 rikkomusten toteamista ja hallinnollista seuraamusta koskevan pöytäkirjan, jossa Inteligo Medialle määrättiin 42 714 leun (vastaa 9 000:a euroa) suuruinen rahamääräinen hallinnollinen seuraamus; edellä mainitussa pöytäkirjassa todettiin, että Inteligo Media oli heinäkuusta 2018 lähtien käsitellyt 4 357 käyttäjän (luonnollisten henkilöiden) henkilötietoja (sähköpostiosoite, salasana, käyttäjätunnus) sellaisen oikeusperustan perusteella, joka ei ollut asianmukainen kyseisen käsittelyn tarkoitukseen nähden, nimittäin Personal Update -tiedotteen päivittäistä sähköpostilähetystä varten, esittämättä todisteita siitä, että se oli saanut kyseisten käyttäjien nimenomaisen suostumuksen henkilötietojensa käsittelyyn tätä erityistä tarkoitusta varten. Valvontaviranomainen päätteli, että Inteligo Media rikkoi yleisen tietosuoja-asetuksen 5 artiklan 1 kohdan a ja b alakohtaa, 6 artiklan 1 kohdan a alakohtaa ja 7 artiklaa.
 - 10 Valittajana oleva Inteligo Media valitti Tribunalul București – Secția a II-a de Contencios Administrativ și Fiscaliiin (Bukarestin alioikeus, hallinto- ja veroasioiden II-a jaosto, Romania) ja vaati lähinnä edellä mainitun hallinnollisen pöytäkirjan kumoamista ja hallinnollisesta seuraamuksesta vapauttamista.
 - 11 Tribunalul Bucureștin 5.6.2020 antama ratkaisu, jolla hylättiin valittajan valitus, kumottiin Curtea de Apel Bucureștiin (Bukarestin ylioikeus, Romania) tehdyn valituksen johdosta, ja asia palautettiin uudelleen käsiteltäväksi.
 - 12 Asian uudelleenkäsittelyn jälkeen Tribunalul București, Secția a II-a de Contencios Administrativ și Fiscal hyväksyi 15.12.2021 annetulla yksityisoikeudellisella ratkaisulla valituksen osittain ja alensi rahamääräisen seuraamuksen määrää pitäen kuitenkin samalla voimassa toteamuksen tietosuoja-asetuksen mukaisen ehdon rikkomisesta, joka koski nimenomaisen suostumuksen hankkimista henkilötietojen käsittelyyn Personal Update -tiedotteen yhteydessä.
 - 13 Sekä valittaja että vastapuoli valittivat edellä mainitusta yksityisoikeudellisesta ratkaisusta. Valitukset ovat vireillä Curtea de Apel Bucureștissa, joka on ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin.

Asianosaisten keskeiset lausumat pääasian oikeudenkäynnissä

- 14 Osapuolten riitauttama asia koskee oikeusperustaa, jota sovelletaan valittajan tarjoaman maksuttoman Premium-palvelun tilaajien henkilötietojen käsittelyyn, kun näille käyttäjille lähetetään päivittäin sähköpostitse Personal Update -tiedote.
- 15 Valittaja väittää käsitelleensä Personal Update -tiedotteita kaupallisena viestintänä, joka liittyi valittajan samankaltaisiin tuotteisiin tai palveluihin, mikä merkitsee sitä, että tässä tapauksessa henkilötietojen käsittelyn osalta on sovellettava lain nro 506/2004 12 §:n 2 momenttia, jolla saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä direktiivin 2002/58/EY 13 artiklan 2 kohta. Näin ollen valittaja tarjosi käyttäjille i) oikeuden kieltäytyä Personal Update -tiedotteiden vastaanottamisesta (rastittamalla tilin luomisen yhteydessä näkyvän ruudun ”En halua vastaanottaa Personal Update -tiedotteita, jotka avocatnet.ro lähettää päivittäin maksutta sähköpostitse”) ja, jos he eivät alun perin kieltäytyneet, ii) oikeuden kieltäytyä tiedotteiden vastaanottamisesta milloin tahansa painamalla jokaisen sähköpostitse lähetetyn ”Personal Update” -tiedotteen mukana tulevaa painiketta Dezabonare, jolla voi välittömästi peruuttaa tilauksen.
- 16 Lisäksi valittaja perustelee kyseisten tietojen käsittelyä 6 artiklan 1 kohdan f alakohdalla, jonka mukaan käsittely on lainmukaista, jos se on tarpeen rekisterinpitäjän oikeutettujen etujen toteuttamiseksi.
- 17 Näin ollen valittaja katsoo, että sen ei tarvinnut pyytää maksuttoman Premium-palvelun tilaajilta nimenomaista suostumusta Personal Update -tiedotteen välittämiseen.
- 18 Lisäksi on muistettava, että tietosuoja-asetuksen 95 artiklassa ei aseteta luonnollisille henkilöille tai oikeushenkilöille lisävelvoitteita, jotka koskevat sähköisten viestintäpalvelujen tarjoamiseen yleisölle liittyvää käsittelyä, jos näihin palveluihin voidaan soveltaa direktiiviä 2002/58/EY.
- 19 Valvontaviranomainen väittää, että direktiiviä 2002/58/EY ei sovelleta nyt käsiteltävässä asiassa, koska henkilötietojen käsittelyn oikeusperustana ovat yleisen tietosuoja-asetuksen säännökset.

Tiivistelmä ennakkoratkaisupyynnön perusteluista

- 20 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin katsoo, että tämän ennakkoratkaisupyynnön esittäminen on tarpeen, koska unionin tuomioistuin ei ole vielä tulkinnut nyt käsiteltävän asian kannalta olennaisia unionin oikeuden säännöksiä, joihin asiassa vedotaan, ja koska se, miten niitä on tulkittava, ei ole ennakkoratkaisua pyytäneelle tuomioistuimelle asiaa viimeisenä oikeusasteena käsittelevänä tuomioistuimena niin ilmeistä, ettei tästä ole mitään perusteltua epäilystä (ks. tuomion CILFIT v. Ministero della Sanità, 16 ja 17 kohta, sekä tuomion Consorzio Italian Management ja Catania Multiservizi, 66 kohta).

- 21 Kyseiset säännökset ovat direktiivin 2002/58/EY 13 artiklan 1 ja 2 kohta ja 15 artikla sekä yleisen tietosuoja-asetuksen 83 artiklan 2 kohta ja 95 artikla, joiden oikeasta tulkinnasta riippuu nyt käsiteltävän asian oikeusperustan määrittäminen sekä sitä kautta myös riidanalaisen hallinnollista rikkomusta koskevan pöytäkirjan pysyttäminen voimassa tai kumoaminen.
- 22 Kolmen ensimmäisen kysymyksen osalta ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin toteaa, että kansallisen riita-asian ratkaisemiseksi on tarpeen selventää, millä edellytyksillä käyttäjän sähköpostiosoite katsotaan saaduksi direktiivin 2002/58/EY 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitettussa ”tuotteen tai palvelujen myynnin yhteydessä”, kun otetaan huomioon valittajan puolustus, joka perustuu sen tarjoamien palvelujen rakenteeseen sekä tapaan, jolla käyttäjät pääsevät käyttämään niitä.
- 23 Koska unionin lainsäädännössä ei ole määritelmää, on lisäksi tarpeen selventää direktiivin 2002/58/EY 13 artiklaan sisältyvää suoramarkkinoinnin käsitettä sen selvittämiseksi, onko valittajan tapa käyttää tilaajiensa sähköpostiosoitteita niiden käyttöä suoramarkkinointiin ja vastaako tämä käsite kaupallisen viestinnän käsitettä, jota kansallinen lainsäätävä on käyttänyt lain nro 506/2004 12 §:ssä, jolla direktiivin 2002/58/EY 13 artikla on saatettu osaksi kansallista oikeusjärjestystä.
- 24 Unionin tuomioistuimen suoramarkkinoinnin käsitteelle antama tulkinta tuomiossa StWL Städtische Werke Lauf a.d. Pegnitz ei auta ratkaisemaan pääasiassa kyseessä olevaa riita-asiaa.
- 25 Neljännestä ennakkoratkaisukysymyksestä on todettava, että se esitetään siinä tapauksessa, että unionin tuomioistuin katsoo, että maksuttoman Premium-palvelun tilaajan sähköpostiosoitteen saaminen ei tapahdu direktiivin 2002/58/EY 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitettussa ”tuotteen tai palvelujen myynnin yhteydessä”. Tällöin tuomioistuin kysyy, johtaako Personal Update -tiedotteen lähettäminen sähköpostitse direktiivin 2002/58/EY 13 artiklan 1 kohdan soveltamiseen siten, että tilaajalta on saatava ennalta suostumus ”sähköpostin käyttöön suoramarkkinointitarkoituksiin”. Jos jälkimmäistä säännöstä voidaan soveltaa tässä tapauksessa, on määritettävä, missä säädöksessä säädetään seuraamuksista, joita sovelletaan direktiivin 2002/58/EY 13 artiklan 1 kohdassa säädettyjen tilaajan suostumuksen saamista koskevien edellytysten noudattamatta jättämisestä.
- 26 Viides ennakkoratkaisukysymys on tarpeen, koska tietosuoja-asetuksen 83 artiklan 2 kohdan sanamuodosta ei käy selvästi ilmi, mitä konkreettisia velvoitteita seuraamuksia määrävällä viranomaisella on sen soveltaessa kyseistä artiklaa. Tämä on merkityksellistä sen kannalta, miten pääasian oikeudenkäynnin kohteena oleva hallinnollinen seuraamus määrätään.